

Domovnice - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

Hej hej

Na venek vždycky jen dáma,
co všechno svede a zná

Dvě svoje slova, neřekne znova,
v úsudku neomylná

Mez daním, to bylo místo
kde měla proslovy svý
kdo žije v domě, tiše a skromě,
prý neví co ona ví

Krásný je ráno, dámo nezdá se vám?
Říkaval soused z přízemí, s trémou,
z pouhých pár slovek vzniklo někdy drama jako ten krám,
dům byl scénou, scénou

Nad všemi držela vládu,
každý se doslova třás,
že utkne taky,
na něho zraky,
bázen' se chytala nás

Krásný je ráno, dámo nezdá se vám?
Říkaval soused z přízemí, s trémou,
z pouhých pár slovek vzniklo někdy drama jako ten krám,
dům byl scénou, scénou

Pak jednou zmizela náhle,
mohli jsme v pohodě žít

Však lidi znovu,
divte se tomu, máte ten desivej klid

Však lidi tu znovu,
divte se tomu, máte ten desivej klid

Však lidi znovu,
divte se tomu, máte ten desivej klid